

Strona pozwana: VF

Pytanie prejudycjalne

Czy treść normy art. 7 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, wyrażająca prawo podstawowe chroniące miejsce zamieszkania, stoi na przeszkodzie takiej wykładni art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁽¹⁾, a zwłaszcza pojęcia znaczącej nierównowagi, która pozwala na wykonanie umowy kredytu konsumenckiego przez jego ratalną spłatę, pobieraną przez przedsiębiorcę wyłącznie w miejscu zamieszkania konsumenta?

⁽¹⁾ Dz. U. 1993, L 95 s.29; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 15 Tom 002 P. 288 – 293.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 26 listopada 2021 r.– L.G. przeciwko Krajowej Radzie Sądownictwa

(Sprawa C-718/21)

(2022/C 128/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: L.G.

Strona pozwana: Krajowa Rada Sądownictwa

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej sprzeciwia się przepisowi prawa krajowego, takiemu jak art. w art. 69 § 1b zd. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 2072), uzależniającemu skuteczność oświadczenia przez sędziego woli dalszego zajmowania stanowiska sędziego po osiągnięciu wieku przejścia w stan spoczynku od zgody innego organu?
- 2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej sprzeciwia się przyjęciu wykładni przepisu krajowego, zgodnie z którą spóźnione oświadczenie przez sędziego woli dalszego zajmowania stanowiska sędziego po osiągnięciu wieku przejścia w stan spoczynku jest bezskuteczne bez względu na okoliczności uchybienia terminowi i znaczenie tego uchybienia dla postępowania w przedmiocie wyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 26 listopada 2021 r. – Rzecznik Praw Obywatelskich

(Sprawa C-720/21)

(2022/C 128/07)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rzecznik Praw Obywatelskich

Pozostali uczestnicy postępowania: M. M., E. M., X Bank Spółka Akcyjna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że przesądzają one o dopuszczalności środka prawnego takiego jak skarga nadzwyczajna, służącego wzruszeniu prawomocnego orzeczenia sądu, gdy zachodzi potrzeba „zapewnienia zgodności z zasadą demokratycznego państwa prawnego urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej”, jeżeli skorzystanie z tego środka jest konieczne dla zapewnienia skuteczności prawa Unii?;
- 2) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy przepisy prawa krajowego umożliwiają zmianę lub uchylenie prawomocnego orzeczenia sądu w przypadku naruszenia zasad określonych w Konstytucji państwa członkowskiego przy użyciu środka takiego jak skarga nadzwyczajna[,] przepisy te mogą być podstawą uchylenia lub zmiany prawomocnego orzeczenia sądu również w razie naruszenia prawa Unii?;
- 3) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy sąd krajowy naruszył prawo Unii w sposób prowadzący do wadliwego – z punktu widzenia tego prawa – rozstrzygnięcia sprawy, prawomocne orzeczenie sądu może być uchylone lub zmienione przy zastosowaniu środka prawnego takiego jak skarga nadzwyczajna, który uzależnia takie rozstrzygnięcie od „rażącego” naruszenia prawa?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd
Administracyjny (Polska) w dniu 1 grudnia 2021 r.– W. Sp. z o. o. przeciwko Dyrektorowi Izby
Administracji Skarbowej w Łodzi**

(Sprawa C-729/21)

(2022/C 128/08)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: W. Sp. z o. o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy unijne przepisy dotyczące opodatkowania VAT należy interpretować w ten sposób, że dopuszczalne jest stosowanie przepisu krajowego – takiego jak art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2021, poz. 685; dalej: ustawy o VAT) – wyłączającego opodatkowanie dostawy zorganizowanej części przedsiębiorstwa bez uzależnienia stosowania takiego wyłączenia od warunku, o którym mowa w art. 19 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ tj. następstwa prawnego pomiędzy zbywcą a nabywcą?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy dla zastosowania wyłączenia, o którym mowa w art. 6 pkt 1 ustawy o VAT musi dojść do przekazania wszystkich składników takiej zorganizowanej części majątku zbywcy, a zmiana w tym zakresie (w szczególności brak przejęcia umów ubezpieczenia i zarządzania zbywanym majątkiem) oznacza, że doszło do opodatkowanej dostawy towaru?

⁽¹⁾ Dz. U. 2006, L 347, s.1